

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 31. juli 2015 —
Xabier Ormaetxea Garai og Bernardo Lorenzo Almendros mod Administración del Estado**

(Sag C-424/15)

(2015/C 363/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Xabier Ormaetxea Garai og Bernardo Lorenzo Almendros

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Gør en fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002⁽¹⁾ om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester det muligt — ud fra et synspunkt om en effektiv beskyttelse af de generelle interesser, som påhviler det nationale tilsynsorgan på området — at anse det for foreneligt med dette direktiv, når den nationale lovgiver opretter et regulerings- og tilsynsorgan, der er en institution af ikke-specialiseret karakter, som samler de hidtidige tilsynsmyndigheder — bl.a. på energiområdet og områderne for telekommunikation og konkurrence — i ét enkelt organ?
- 2) Skal de betingelser vedrørende »uafhængighed« hos de nationale tilsynsmyndigheder på området for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der henvises til i artikel 3, stk. 2 og 3a, i direktiv 2002/21/EF som ændret ved direktiv 2009/140/EF⁽²⁾, svare til de krav, der stilles til de nationale databeskyttelsesmyndigheder efter artikel 28 i direktiv 95/46/EF⁽³⁾?
- 3) Finder den retspraksis, der fremgår af dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol den 8. april 2014⁽⁴⁾, anvendelse på et tilfælde, hvor de ansvarlige i en national tilsynsmyndighed inden for telekommunikationsområdet afskediges inden udløbet af deres mandat på grund af kravene inden for en ny retlig ramme, hvorved der oprettes et tilsynsorgan, der samler flere nationale tilsynsmyndigheder fra de sektorer, der føres tilsyn med? Kan denne afskedigelse, der er fremskyndet alene på grund af ikrafttrædelsen af en national lov og ikke på grund af et pludseligt tab af de pågældendes personlige forudsætninger, der på forhånd blev fastsat i national ret, anses for at være foreneligt med bestemmelserne i artikel 3, stk. 3a i direktiv 2002/21/EF?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 337, s. 37.

⁽³⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanien) den
7. august 2015 — Asociación Profesional Elite Taxi mod Uber Systems Spain, S.L.**

(Sag C-434/15)

(2015/C 363/27)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Profesional Elite Taxi

Sagsøgt: Uber Systems Spain, S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) For så vidt som artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽¹⁾ af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked udelukker transportvirksomhed fra sit anvendelsesområde, skal den formidlingsvirksomhed, som sagsøgte udøver med gevinst for øje, og som består i administrering af elektroniske midler — en grænseflade og en softwareapplikation til »smartphones og en teknologiplatform« efter sagsøgtets eget udsagn — hvorved indehaveren af et køretøj og den person, der har behov for at foretage en køretur i en by, sættes i forbindelse med hinanden, da anses for alene at være transportvirksomhed, eller skal den anses for at være en elektronisk formidlingsydelse eller en informationssamfundsydelse, som defineret i artikel 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 ⁽²⁾ om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter og om reglerne for informationssamfundstjenester?
- 2) Skal denne virksomhed, alt efter hvilken retlig karakter, den antages at have, anses for delvist at være en informationssamfundstjeneste, og, såfremt dette er tilfældet, er den elektroniske formidlingsydelse omfattet af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF, i direktiv 2006/123/EF og i direktiv 2000/31/EF ⁽³⁾?
- 3) Såfremt den tjenesteydelse, som Uber Systems Spain, S.L., leverer, ikke anses for at være en transportydelse, og den derfor anses for at være omfattet af de tilfælde, der er beskyttet i direktiv 2006/123/EF, er artikel 15 i Ley de Competencia Desleal, der vedrører tilsidesættelse af regler om konkurrencevirksomhed, da uforenelig med direktiv 2006/123/EF, nærmere bestemt artikel 9 om etableringsfrihed og tilladelsesordninger, når der henvises til nationale love eller retsregler uden hensyntagen til, at reglerne for opnåelse af licenser eller tilladelser ikke må være restriktive eller uforholdsmæssige, dvs. at de ikke på ubehørig vis må være til hinder for princippet om etableringsfrihed?
- 4) Såfremt det fastslås, at direktiv 2000/31/EF finder anvendelse på den tjenesteydelse, som Uber Systems Spain, S.L., leverer, udgør en medlemsstats restriktioner [hvad angår] fri udveksling af den elektroniske formidlingsydelse fra en anden medlemsstat, enten i form af, at levering af tjenesteydelsen er underlagt en tilladelse eller licens, eller i form af en retskendelse med påbud om ophør med levering af den elektroniske formidlingsydelse i henhold til nationale regler om illoyal konkurrence, da gyldige foranstaltninger til fravigelse af artikel 3, stk. 2, idet de opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2000/31/EF?

⁽¹⁾ EUT L 376, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 204, s. 37.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT L 178, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 10. august 2015 — GROFA GmbH mod Hauptzollamt Hannover

(Sag C-435/15)

(2015/C 363/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg